

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

11. Dies Junii. Tactus & joci, sunt morituræ virginitatis principia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

II. DIES JUNII.

Tactus & joci , sunt morituræ virginitatis principia. *S. Hieronym. in vita S. Hilarii.*

Tactus. I. **N**unc pauca tangamus de Tactu. Hic sensus est omnium infimus, & ad fœcem, ac coluvionem materiæ proximè accedens, & remotè discedens à dignitate animi. Hinc Gregorius Nyssenus tres sensus in homine vocat belluinos, peccudum proprios, Tactum, Gustum, Odoratum qui in cœno maximè voluptatis, suo more volutantur, à quibus refuger oportet, tanquam à putri, & male olenti cadavere. Idcirco in hoc sensu moderanda summa est cura adhibenda, quod latè pateat illius vis, & in vita usus, undè infinitæ propè occasiones eveniant suscipiendæ labis, ob rerum variarum contagionem. Hinc si tactûs voluptas hominem afflexerit, incipiet æstu libidinis furere, amoreque torum accedetur. Idcirco existimant magni viri, nullum esse in homine vehementiorem sensum, nullum magis in scelere impotentem. Est enim quasi leno libidinis, qui & florem pudicitiaë facillimè contaminat. Et quamvis leve quidpiam initio videatur, emergit tamen, seque magis deinde accendit voluptas, & in corporis ipsius possessionem invadit. Sicut enim miles dum in præsidium ducitur, si præfectus legionis liberum ingressum in alicujus ædes inveniatur, illi quidpiam armorum suorum, puto lanceam, gelearum

que, aut scutum ponit. Et licet ob negotia egressus, foris esse dicatur, potestate tamen intus est, quod armis in eo loco politis jam propriam, sui que juris domum fecit.

II. Sic voluptas, vitiorum quasi legione stipatus, si per sensus irumpere in animum possit, & veluti in aspectu lanceam, in auditu galeam, in manibus scutum suum defigere, tamen à corpore abesse flagitium videatur, scelusque voluptatis, tamen sibi domicilium libido metata est, nec aberit diu, cum in sensibus velut in ædium vestibulo, arma repositur. Imò cavendum est ut non modò non corpore corpus, id est carnem, præsertim mulierum contingamus, sed ne res quidem alias, quæ proximè illas attingunt, cum in illis quoque fomes sit libidinis, scintilla voluptatis. In vestitu, in chiroteca, in sudariolo delitescit Cupido, telum igneum ferens; tetigisse, uri est. Nulla stупpa vicina igni tam subito incenditur. In momento aridum jecur est. Tange muliebrem stolam, aut mitram, aut tenues vittas, statim ut è cæsto Veneris vis veneni prodit, seque in venas, atque pectus insinuat, atque ita vitæ arcem mors subit. Hinc tetigisse Virginis vel strophium, est virginitalis, vel morituræ præfagium, vel morientis principium, vel mortuæ indicium. Tactæ aconito carnes, necant protinus illum qui gustaverit. Sed nullum est aconitum, quod celerius tactu animum perdit.

III. Tactus quàm sit præfens periculum tangenti, voluit toti posteritati manifestum reddere sui jam morientis exemplo Ursinus Presbyter, teste Magno Gregorio, Is vitam summa in severitate, castimoniaque

ni que egerat, penè in ipso gremio virtutis, atque
 cœli educatus. Tandem morbo lethali corripitur,
 Et cùm motu, ac calore omni destitutus, jam ani-
 mam exhalasse crederetur, accessit illius quondam
 uxor, cujus tactu, atque omni familiaritate, quadra-
 ginta jam annis abstinerat, quod omne tempus in
 sacrosanctis Ecclesiæ ministeriis, & divinarum rerum
 commentatione posuerat. Illa dum explorat, an fla-
 tus superesset aliquis, & vestigium animæ nondum
 abeuntis, terigit, ut fit, ore suo hominis os atque vul-
 tum, cùm ipsa morte luctantis. Qui mulieris tactum
 sentiens, ardore magno collegit vires omnes, quæ
 in corpusculo esse potuerunt, ad ea dicenda, quæ pro
 monito salutari futura essent orbi terrarum. *Recede,*
 inquit, *mulier, adhuc igniculus vivit, paleam tolle.*
 Hinc disce, nullum debere sibi fidere, quod adoles-
 centiæ annos prætervectus, jam ætatis quandam ma-
 turitatem, constantiamque attigerit. Homo es, ideo-
 que recusare non potes, quin possis pati humana.
 Quid tam porrò humanum, quàm per periculosum
 corporis tactum, labi in turpissimos animi actus.
 Non tantùm qui tangit picem, sed qui carnem, in qui-
 nabitur ab ea. Mihi dicenti occinît Poëta, qui illud
 non tam è Poëtico Parnasso, quàm è cœlesti para-
 diso accepit:

Præcessit tactus? sequitur mox impius actus.